

Kirkonpalvelija ¹ 2003

*Kirkonpalvelija-lehti
50 vuotta*

Paikallinen sopiminen

Viime sopimuskierröksellä saatiin kirkonsopimuksilla paljon hyvää aikaan. Rohkenen sen näin sanoa. Jo totutun taitavasti saivat SVTL:n neuvottelijat hoideltua mm. meidän kirkonpalveljoitten asioita. Nyt lähi-vuosien aikana toteutettava kirpas-sopimus toi kirkontyöntekijöille tu-pon ylittävät palkankorotukset jo nyt maaliskuussa. Toisaalla palkkojen jälkeen jääneisyyttä aletaan korjaa-maan vasta syksyllä. SVTL:ssä on saatu monia uusia luottamusmiehiä nyt uudelle luottamusmieskau-delle. Kirkonpalvelijat ovat olleet tässä suhteessa myös erittäin aktiivisia. Erittäin hyvä näin.

Sopimusten mukaisesti on nykyi-sissä liite 10 seurakunnissa nyt käyty neuvottelut 0,3 % liittoerän koh-dentamisesta. Palkkataulukkoittain on ollut rahat kohdennettavaksi. Toivottavasti nämä neuvottelut ovat sujuneet hyvässä yhteishengessä. Kirkonpalveluskunnalla on ollut tar-koitus, että ne olisi kohdennettu keittäjä-siivoushenkilökuntaan, mui-ta unohtamatta. Jaettavissa oleva

rahasumma on kuitenkin aika pie-ni. Liite 10 ulkopuolisten seurakun-tien työntekijöillä on ollut mahdolli-suus toimittaa liittoon keskitetty-hin neuvotteluihin oma kuoppako-rotusesitys. Yhdistyksenä olemme myös kartoittaneet jäsenistöämme tähän kierrokseen. Neuvottelut ovat vielä kesken. Syksyllähän paikalli-sen sopimisen piiriin tulee huomata-va määrä uusia seurakuntia.

Sopimusneuvotteluissa saatiin eteenpäin sution ammattitutkin-toa koskeva asia. Olemme olleet viemässä ammattitutkintoa palkka-usta määriteltäessä yhdeksi palk-kausperusteeksi. Ja nyt sopimuk-sissa on mainittu, että suoritetuista ammattitutkinnoista voidaan pai-kallistasolla neuvotella palkankoro-tus.

Sution ammattitutkinto näyttää vakiinnuttavan asemansa yhtenä meidän koulutuksesta. Koulutusta on sekä lääninrahoituksella, jolla tarjotaan uusille alalle kouluttautu-ville mahdollisuus tutkintoon. Kir-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

kossa jo työssä olevilla on mahdol-lisuus tutkintoon lähinnä oppisopi-muskoulutuksen kautta. Toivotta-vasti seurakunnat antavat mahdol-lisuuden osallistua opetukseen lä-hiopetusjaksoilla työaikana. Suurin osa tähän astisista opiskelijoista on jo tällainen mahdollisuus. Sution ammattitutkintoa ja sen perusteita ollaan nyt suunnittelemassa uusiksi ja laajemmiksi. Opetushallitus on suositellut tätä ja kehoittanut kou-lutusmahdollisuuden tarjoamiseen.

Hyviä kevätpäiviä teille kaikille

Seppo Pyykkönen

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 24.6.2003 klo 17.30
Tampereen yliopiston juhlasa-lissa, Kalevantie 4, Tampere.

Esillä sääntömääräiset asiat.

Tampere 19.2.2003

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus

Etu- ja takakannen kuvat:
Topi Ikkäläinen, Kuopio.

*Tietoa
kirkonpalvelustyöstä.*

*Kirkonpalvelijoiden
koulutuksesta
ja edunvalvonnasta.*

Kirkonpalvelijat ry

Seppo Pyykkönen, puheenjohtaja

GSM 040 526 1871

Kari Hartikainen, sihteeri

Puh./Fax (017) 281 1697

GSM 050 520 7003

www.kolumbus.fi/kirkonpalvelijat.ry

Kiirastorstain rukous

Kärsivä Vapahtajamme. Kaipaam-me tänään armopöytäen ehtoollisel-le. Kiitos, että otat vastaan sellaisen-kin, joka tuntee olevansa kaikkein heikoin ja viimeisin opetuslapsi. Mi-tään meillä ei olekaan tuotavana si-nulle, ei mitään muuta kuin syntim-me ja syllisyytemme. Mutta ei tar-vitsekaan, koska sinulla on kaikki: anteeksiantamus ja rauha, ilo ja yh-teys, esimaku taivaallisesta hääateri-asta Sinun turviisi me pakenemme, sinä elämän leipä, itsesi antanut Her-ra Jeesus Kristus!

Kirkonpalvelija-lehti

50 vuotta

Kirkonpalvelija lehden 50 vuosikerta on alkamassa. Tässä lehdessä on kirjoitus ensimmäisen Kirkonpalvelija lehden syntyvaiheista.

Olemme vuosikymmenien kuluessa julkaisseet lehdessämme ajan-kohtaisia asioita, jotka vaikuttavat ammattikunnassamme. Asioista ovat kirjoitelleet niin kirkonpalvelijat, papit, piispat kuin muut vaikutusvaltaiset henkilöt.

Seuraavassa lainaus lehtemme ensimmäisestä numerosta:

”Kirkonpalvelija-lehti on syntynyt palvelemaan meitä, eikä vain meitä, vaan kirkkomme yhteistä asiaa. Kumpu se saisi viedä meitä lähemmä Jumalaa. Lähemmä esimiehiämme ja lähemmä toinen toisiamme, sekä varsinkin lähemmä niitä tehtäviä, joissa kukin palvelemme kirkoamme”.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus koontui 19.2.2003. Vuosia varapuheenjohtajana toiminut Maija-Liisa Jeskanen jää eläkkeelle syksyn aikana, Kirkonpalvelijat ry:n hallituksen varapuheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Kaarina Yli-Somero

Kihniöstä. Yhdistyksen työvaliokuntaan valittiin puheenjohtaja Seppo Pyykkönen, varapuheenjohtaja Kaarina Yli-Somero, hallituksen jäsen Matti Löppönen sekä sihteeri Kari Hartikainen. Opinto- ja koulutuspäivät pidetään Tampereella 24.-25.6.2003. Tässä lehdessä on päivien ohjelma. Ensi vuonna vietämme yhdistyksen 70 vuotisjuhlaa, jolloin kokoonnumme opinto- ja koulutuspäiville Hämeenlinnaan 29.-30.6.2004.

Yhdistyksen Internet-tietoverkossa käytettävä verkkotunnus on www.kirkonpalvelijat.fi

Kotisivuamme on uudistettu kevään aikana. Sieltä löytyy mm. opinto- ja koulutuspäiviemme ohjelma ja ilmoittautumiskaavake. Ilmoittautuminen päiville käy myös internetin välityksellä. Toivomme palautetta sivujemme sisällöstä.

Seuraava Kirkonpalvelija lehti ilmestyy juhannusta edeltävällä viikolla. Kirjoitukset ja mainokset pyydetään lähettämään viimeistään 26.5. sihteerille.

Terveisin Kari Hartikainen

T A H D O M M E
A N T A A
M U K A V A T
P Ä I V Ä T
E L Ä Ä
R E N T O U T U A
E D U S T A A
!

Tervetuloa Manseen!

Tampereen opinto- ja koulutuspäivien juhlatoimikunta toivottaa erittäin lämpimästi tervetulleeksi kaikki työtoverinsa Suomen joka kolkasta ensi kesänä Manseen! Haluamme palvella ja auttaa Tampere-asioissa jo etukäteen juuri Sinua. Joten ota rohkeasti yhteyttä juhlatoimikunnan joko sihteeriin tai puheenjohtajaan. (Perinteisesti ilmoittautumiset ym. viralliset asiat hoitaa sihteeri Kari Hartikainen.)

Tahdomme Antaa Mukavat Päivät Elää Rentoutua Edustaa.

Se on moro !

Sihteeri Pia Kangas 040 8477562

Pj. Ulla Paakkanen 0400 482842

ONKO JÄSENYTYTESI KUNNOSSA ?

Jos olet vaihtanut työnantajaa, olethan muistanut tehdä uuden jäsenmaksunperintäsopimuksen? Maksetut jäsenmaksut ovat ehtona mm. ansiosidonnaisen päivärahana saamiselle.

Ilmoitathan myös äitiys-, ja vanhempainlomasta, hoitovapaasta, pitkäaikaisesta sairaudesta, opiskelusta, asevelvollisuudesta tai muista palkattomista kausista liiton jäsenpalveluun. Näissä em. tapauksissa on myös hoidettava pienimuotoinen jäsenmaksu jäsenyystilille. Jos epäroit, että jäsenyytesi ei ole ajantasalla, ota yhteys jäsenrekisterinhoitajaan, puh. (09) 2290 0410.

Muistathan ilmoittaa hänelle myös osoitteen- ja nimenmuutokset !

Kirkonpalvelija valmista yhteistä juhlaa

Jumalanpalvelus on uudistunut. Vai onko? Uuden Jumalanpalvelusten kirjan mukaan on seurakunnilla mahdollisuus toteuttaa messuja entistä joustavammin ja väljemmin. Jumalanpalveluselämän tärkein tapahtuma on kuitenkin edelleenkin seurakunnan yhteinen jokapäiväinen jumalanpalvelus. Jumalanpalvelusuudistuksen myötä on mahdollista myös entistä enemmän kiinnittää huomiota visuaalisuuteen, sanattomaan evankeliumin julistukseen. Tämän puolen toteuttamisessa saamme me kirkonpalvelijat olla mukana tekemässä omaa osuuttamme Jumalan kansan yhteisestä juhlasta, saamme olla valmistamassa kirkkotilaa juhlaa varten, saamme toimia kanssapalvelijoina.

*”Polvesta polveen täällä,
soi ylistyksesi...”*

Kirkot ovat yleensä vanhoja ja arvokkaita rakennuksia, taidonnäytteitä esi-isiemme rakennustaidosta. Meitä edeltäneet sukupolvet ovat ne rakentaneet alkeellisilla työvälineillä mutta suurella ammattitaidolla. Kirkkorakennus ei kuitenkaan ole vain rakennus muiden historiallisten rakennusten joukossa, se ei ole museo, vaan se on toimivan seurakunnan koti ja Jumalan asuin- sija ihmisten keskellä, Jumalan läsnäolon näkyvä merkki tässä ajassa. Kaikki kirkkorakennuksessa on sanatonta evankeliumin julistusta: kukat, kynttilät, värit, tekstiilit, kuvat, urut, kaikki välittävät sanomaa. Kirkonpalvelijan työtehtävillä olemme valmistelemassa kirkkotilaa Jumalan kansan juhlaa varten ja avustamassa jumalanpalveluksen toimittajia niin, että kirkkoon saapuneella seurakunnalla olisi mahdollisuus pyhyden, juhlan ja yhteyden kokemiseen.

*”Myös toisiin kristittyihin liittää
yhteinen leipä meidänkin...”*

Altтарin merkitys kirkkotilan keskuksena, sydämenä, on myös ko-

rostonut entisestään jumalanpalvelusuudistuksen myötä. Alttari on ennen kaikkea ehtoollispöytä, pöytä, jonka ääressä koetaan Jumalan läsnäolo ateriyhteydessä, siksi on tärkeää, että alttari on aina myös ulkoasultaan arvokkaan tehtävänsä mukainen.

Kirkkovuoden ajankohdan mukaisesti valitaan liturgiset tekstiilit, pamentit, jotka väreillään kertovat jumalanpalveluksen sisällöstä.

Kynttilät muistuttavat ”todellisesti valosta, joka valaisee jokaisen

ihmisen” (Joh. 1:9), Kristuksen valosta. Valon sytyttäminen merkitsee Jumalan suojeluksen ja Kristuksen tulemisen pyytämistä. Altтарin kynttilä kertovat lukumäärällään kuluva kirkkovuoden ajasta.

Alttarikukat kertovat väreillään symbolisesta merkityksestään. Yksi alttarikukkien tehtävistä on kertoa hauraudesta ja uhrista, vähitellen kuihtumalla ne muistuttavat kirkkoon tulijoita katoavaisuudesta. Joillain kirkkovuoden päivillä ja ajanjak-

soilla on olemassa perinteiset kukkansa. Juhlattomina aikoina on mahdollisuus valita kukat vapaammin ja hyödyntää mm. luonnosta saatavia kukkia, oksia ja heiniä, käyttää omaa mielikuvitusta ja luovuutta.

”Pienikin on tärkeä, pienikin voi tuoda ympärilleen lämpöä, hyvää mieltä suoda ...”

Kaikissa juhlissa, niin kotona kuin kirkossakin, on kaksi osaa, valmistautuminen ja itse juhla. Juhlahan tuntuu aina enemmän juhlalta jos siihen on valmistauduttu huolellisesti ja rauhassa hyvissä ajoin, ajattelepa vaikka kotona perhejuhlia tai joulua ja niihin valmistautumistasi.

Messukaan ei ala vasta kirkossa alkuvirrestä, vaan sitä on valmisteltu monella taholla etukäteen.

On valmistauduttu Pyhän kohtauksen. Valmistautumista on niin hengellistä kuin käytännöllistäkin. Me kirkonpalvelijat olemme jo koko messua edeltävän viikon osallistuneet siihen juhlan käytännölliseen valmistamiseen. Siivoamme, vaihdamme tekstiilit, huolehdimme

kynttilät, kukat, viinit, leivät, ehtoolisvälineet, mikrofonit, virren numerot virsitauluihin, varaamme albat, stolat ja kasukan ja vielä pyhä-aamuna varmistamme että piha ja portaat ovat puhtaat ja lumettomat, jotta kirkkovierailta on turvallinen tie tulla messuun. Kun kaikki ovat omalta osaltaan ennakkoon valmistautuneet juhlaan joko hengellisillä tai käytännöllisillä toimilla voidaan sunnuntai-aamuna rauhallisesti ja kii-reettömästi vielä tarkistaa yksityiskohtia ja sitten voimme yhdessä muiden palvelutehtäviin osallistuvien kanssa osallistua levollisin mielin sakaristorukoukseen.

Meidänkin työtehtävämme ovat osa jumalanpalvelukseen valmistautumista, yhteiseen Juhlaan siirtymistä.

”Palvelkaa Herraa iloiten...”

Jumalan kansan juhlasta, uudistuneesta messusta, kertoo Kirkkohallituksen julkaisu 2000:6, ”PALVELKAA HERRAA ILOITEN”, Jumalanpalveluksen opas, se on hyvä käsikirja kirkonpalvelijoiden käyt-

töön, toivon että kaikilla on ollut mahdollisuus saada se oman työpaikkansa sakariston kirjahyllyyn, ei pölyttymään vaan käyttöön. Kirjasta löytyy vastaus niin messun kulkuun ja kirkkotilan valmistamiseen liittyviin kysymyksiin kuin liturgisen ja teologisen sanastonkin selvittämiseen ”aamenesta öylättiin”.

”Palvelijaa monta, yksi on Herra, hän yhdistää meidät...”

Tampereen opinto- ja koulutus-päivillä ensi kesäkuussa tapaamme taas toisiamme ja voimme vaihtaa tietoja kokemuksia keskenämme. Saamme toivottavasti uusia ”eväitä” mukaamme kotikirkkoihimme vietäväksi ja toivottavasti myös uutta innostusta palvella Jumalaa arjen keskellä, arkisilla tehtävillä valmistaa yhteistä juhlaa.

TERVETULOA TAMPEREELLE
JA AAMUMESSUUN
TUOMIOKIRKKOON!

Pirjo Nykänen

Tampereen tuomiokirkon
vahtimestari

Uusia aktiiveja tarvitaan alaosaston toimikuntaan

Uudenmaan alaosasto on maamme 19:stä alaosastosta suurin noin 300:lla jäsenellään. Maantieteellisesti se ulottuu itä-länsi-akselilla Hangosta aina Porvooseen saakka ja etelä-pohjois-akselilla Helsingistä Hyvinkäälle.

Pienen hiljaiselon jälkeen alaosasto aktivoitiin syksyllä 1996 ja uusi toimikunta aloitti toimintansa. Tilanne on nyt kuitenkin se, että Jouni muutti Hämeeseen, Mirja ja Jorma

vaihtoivat alaa – Mervi ja Markku jäivät siis yksin. **NYT** tarvitaan uusia aktiiveja alaosaston toimikuntaan mm. pitämään yhteyttä alueen kirkonpalvelijoihin järjestämällä koulutus- ja virkistystilaisuuksia. Alaosaston taloudellinen tila on tällä hetkellä vakaa.

TERVETULOA sääntömääräiseen vuosikokoukseen, joka pidetään tänä vuonna Suomen Lähetysseuran tiloissa (Tähtitorninkatu

18, 00140 Hki) tiistaina 13.5. klo 18-21. Aluksi tutustumme yhdessä Lähetysmuseoon, jonka jälkeen pidetään vuosikokous kahvitarjoiluineen. Ilmoittautumiset viimeistään 30.4.03 allekirjoittaneelle, puh. (09) 5123 7376.

Tässä vaiheessa toivotan kaikille hyvää Pääsiäisen odotusta!

Jouni Honkanen

jouni.honkanen@evl.fi

Suomen Turku ja oma työpaikka suntioiden oppimisympäristöinä

”Mikä mahtaa on Suomen arvokain rakennus?” Turun tuomiokirkon ylivahtimestari Teuvo Rantala kuvaa reippaasti työpaikkaansa tällä ilmaisulla.

Suntion ammattitutkinnon suorittajat tekivät tammikuussa Turun kristilliseltä opistolta opintokäynnin Suomen kansallispyhäkköön. Tutustumiskäynti ei ollut tavallinen turistikierros, vaan tuomiokirkkoon tutustuttiin pannuhuonetta ja komeoroita myöten. Tutuksi tulivat myös kellonsoitto- ja hälytyslaitteet. Turun linnasta tuomiokirkkoon saapunut hopeaesineiden konservaattori kertoi kirkkomuseon tiloissa työskentelymenetelmistään.

Syvemmlle sisältöön

Kuusi suntiota Varsinais-Suomesta ja Hämeestä aloitti suntion ammattitutkinnon suorittamiseen valmistavat opinnot Turun kristillisessä opistossa. Koulutus suoritetaan oppisopimuskoulutuksena, minkä vuoksi lähiopetusta oppilaitoksessa on vain viisi viikkoa kahden vuoden aikana. Muu oppiminen tapahtuu työpaikalla työpaikkaohjaajan opastuksella.

Koska suntion tai seurakunnan vahtimestarin työ on usein hyvin yksilöllistä, joskus yksinäistäkin, opiskelu ryhmässä antaa uusia ja tuoreita ajatuksia ja näkökulmia arkiseen aherrukseen. Ensimmäisen lähiopetusjakson aikana suntioiden ryhmässä pohdittiin suntion ja laajemmin kirkonpalvelijan työn luonnetta: Millaista tietoa suntio tarvitsee kirkon tehtävästä ja toiminnasta? Mistä suntio itse saa työhönsä

Karinaisten kirkon suntio Elina Hirvensalo työpaikallaan.

motivaation? Onko myös suntion työ hengellistä työtä?

Viikon opiskelujaksoon mahtui monenlaista: keskusteltiin herätysliikkeistä, kirkon historiasta ja perinteistä Suomessa, eettisistä kysymyksistä, jumalanpalveluksesta ja kirkollisista toimituksista. On tärkeää, että suntio tuntee kirkon toiminnan sisällön pintaa syvemmltä. Opiskelussa ja pohdinnoissa otettiin huomioon ennen kaikkea käytännön työn näkökulma ja tarpeet.

Yksi koulutukseen osallistuneista suntioista kuvasi viikon antia ”virkistäväksi suihkuksi aivoille”.

Tutkinto suoritetaan näyttöinä

Suntion ammattitutkinto on näyttötutkinto. Näyttö on suntion ammattitutkinnossa ammattitaidon osoittamista varten järjestetty, noin viikon mittainen työskentelyjakso jossakin muussa kuin omissa työpaikassa.

Näyttöä varten annetaan joitakin tehtäviä, ja työskentelyä arvioivat työelämän edustajat ja opettajat. Näytössä käydään keskustelu tutkinnonsuorittajan kanssa, jossa hän esittää myös oman arvionsa.

Suntion ammattitutkintoon kuuluu kolme näyttöä, kaksi pakollista ja yksi valinnainen. Näyttö ei ole perinteinen koe tai tentti, vaan työn arviointia oppinnolliselta ja käytännölliseltä kannalta.

Opinnot oppisopimuksena

Oppisopimuskoulutuksen edellytyksenä on oppisopimustyöpaikka jossakin seurakunnassa. Turussa opiskelevat suntiot tulevat hyvin erilaisista työympäristöistä, sekä maaseudun seurakunnista että Turun alueelta. Työpaikkoina on kirkkojen lisäksi seurakuntataloja, hautausmaita ja leirikeskuskuja.

Opiskelijan on tärkeää ottaa yhteyttä paikalliseen oppisopimustoimistoon koulutuksen rahoituksen

ja työsuhteasioiden järjestämiseksi. Oppisopimus solmitaan työnantajan ja oppisopimustoimiston välille. Oppilaitos järjestää koulutuksen ja näytöt.

Koulutuksen aloittaminen Turussa antaa erityisesti Lounais- ja Länsi-Suomen suntioille mahdollisuuden kehittää ammattitaitoaan, saada uusia ideoita, tutustua oman alan kollegoihin ja mahdollisesti parantaa työllistymismahdollisuuksiaan tulevaisuudessa. Vaikka suntion tutkintoon valmistava koulutus on jo alkanut Turun kristillisessä opistossa, mukaan voi pyrkiä vieläkin.

Toivomme koulutuksen järjestäjinä, että suntion ammattitutkinnon suorittaminen oppisopimuskoulutuksena voisi olla virkistävä kokemus mahdollisimman monille seurakuntien kiinteistö-, hautausmaaja keittiötyöntekijöille. Tutkinto soveltuu siis paitsi suntioille, myös muille kirkonpalvelijoille.

Matti Ijäs

Turun kristillinen opisto
Opiston teologi

– Mittee varten sinä oot alakana hauvankaevajan hommiin?

– No tässä asijakkaat eivät tule valittamaan.

Jumalanpalveluskäyntien lasku vähentynyt

Pääjumalanpalveluksiin osallistumisen lasku on vähentynyt luterilaisen kirkon tuoreen tilaston mukaan. Viime vuonna pääjumalanpalvelukseen osallistui keskimäärin 94,7 henkeä, mikä on 1,5 henkeä vähemmän kuin vuonna 2001. Edellisessä vuodenvaihteessa pudotusta oli 2,9 henkeä. Kaikkiaan viime vuonna kirjattiin 7 248 982 jumalanpalveluskäyntiä.

DU, pastori **Osmo Vatanen** Kirkon koulutuskeskuksesta tulkitsee lukuja niin, että jumalanpalvelusudistuksen sisäänajon alkuhankaluksista ollaan pääsemässä. Vatasen mukaan on vielä ennen aikaista tehdä kokonaisarviota, koska kyse on hitaasta jumalanpalveluskulttuurin muutoksesta. Vatanen on osallistunut jumalanpalvelusudistuksen suunnitteluun ja toteutukseen.

Uusi jumalanpalvelus otettiin käyttöön adventtina 2000. Pääsääntöisesti seurakunnissa vietetään sunnuntaisiin messua eli ehtoollisjumalanpalvelusta. Sen vaihtoehtoina ovat sanajumalanpalvelus ja perhejumalanpalvelus. Jumalanpalveluksen liturgiset vuorolaulut muuttivat sanoiltaan ja sävelmiltään. Myös rukoukset uudistettiin. Entisenä säilyi mm. Isä meidän-rukous ja uskontunnustus. Uusi virsikirja otettiin käyttöön 1986.

”Oppiminen uudistettuun jumalanpalvelukseen on vasta alussa. Nyt on menossa opetuksen kannalta arka vaihe, tarvitaan kärsivällisyyttä. Kysymys on paljolti siitä, miten seurakunnat itse kehittävät jumalanpalvelustaan”, toteaa kirkon jumalanpalvelus- ja musiikkityön johtaja **Kai Vahtola**.

Pääjumalanpalvelusten kävijämäärät laskivat 80-luvun alusta 90-luvun puoliväliin 1,8 milj. käyntiä, kun taas muiden jumalanpalvelusten osanottajamäärät nousivat samana ajanjaksona. Viime vuosina ei pääjumalanpalvelusten osanottajamäärissä ole ollut merkittävää laskua eikä muiden kävijämäärissä nousua. Kirkon jäsenistä on vuosina 1998-2002 osallistunut 2.0 - 1.9 prosenttia viikoittain seurakunnan pääjumalanpalvelukseen ja 1.2 - 1.3 prosenttia muihin jumalanpalveluksiin.

Muihin jumalanpalveluksiin luetaan mm. erilliset konfirmaatiojumalanpalvelukset, viikkomessut, rukoushetket, lasten- ja koulujumalanpalvelukset, Tuomas-messut ja puolustusvoimien jumalanpalvelukset.

”Tilanne on tasaantunut. Sunnuntain pääjumalanpalvelukset ja muut jumalanpalvelukset eivät kilpaile keskenään. Molempia kehitetään ja kokonaiskävijämäärä on tärkein”, Vatanen painottaa.

Sunnuntai vetää edelleen väkeä kirkkoon

Vuoden 2002 tilaston mukaan pääjumalanpalvelusten kokonaiskävijämäärässä tapahtui 0,6 % laskua ja muiden jumalanpalvelusten osalta 0,9 % nousua. Kun kaikki jumalanpalvelukset lasketaan yhteen, oli laskua 0,1 prosenttia. Vatasen arvioiden mukaan pääjumalanpalveluksen asema on vahvempi, kuin viime vuoden luvut osoittavat.

Kirkkopaatti

Lähempi tutustuminen kirkollisen virkahierarkian tiivistämiseen sai aikaan tirehtööri Putiaisen mielessä vielä pitemmälle meneviä uudistuspyrkimyksiä. Uudistetaan nyt siten kerralla niin, ettei tarvitse heti seuraavaan kirkolliskokoukseen viedä taas hämmentäviä tarkistusesityksiä. Niinpä hän kutsui suntio Rysävuoren saunaan ja löylyn jälkeen laadittiin oiva esitys.

Seurakuntalaiset muodostaisivat syntikaatin ja olisivat tasa-arvoisesti samassa karsinassa. Koska sanassa on sanottu, että se, joka on suurin, olkoon kaikkien palvelija, alina olisi piispaatti. Sitten tulisi pastoraatin karsina, johon kuuluisi roviaattia, lehtoraatti ja asessoraat-

ti. Seuraavaksi ylempänä olisi diakonaatti, johon kuuluisivat erityiskarsinoina mummaatti, reumaatti ja apupaatti. Seuraavassa kerroksessa olisi suntionaatti. Siinä osan muodostaisivat vahtimestariaatti ja hauturaatti. Ylimpänä organisaatiossa olisi kantoraatti. (Suntio Rysävuori yritti esittää tosin eriävää mielipidettä, mutta äänestettiin kumoon seuraavassa lölyssä.) Kantoraatin erityisryhmänä olisi tirehtöraatti. Hallintomalliin tyytymättömät voitaisiin eristää kerettiaattiin.

Lopulta esitys todettiin niin hyväksi, että suntio Rysävuoren kalavene kastettiin selipaatiksi. Rysävuori on näet poikamies. Esiteltyään hallintomaailman kirkkokuoros-

sa, Putiainen sai vastaansa Emilia Värssyläisen, joka tiedusteli, mihin kuuluisivat kaikki tosiuskovaiset, jotka ulkonäöltään ja käytökseltään kyllä erottuvat tavallisesta kirkkorahvaasta. Putiainen totesi, että siihen tarvittaisiin autuaatti. Jöröläisen isäntä kysyi bassollaan, että mistä kummasta Putiainen suntion kanssa oli saanut mallin noin erinomaiseen kaavioon. Siihen Putiainen hieman kakistellen, mutta totuudenmukaisesti vastasi, että kotutilansa navetan piirustuksista.

Snap

Oppisopimuskoulutuksella kirkonpalvelijaksi

Kaksi vuotta olisi pitkä aika, riittäisikö voimat ja ennen kaikkea tulisiko noiden opettajien ja oppilaiden kanssa toimeen.

Olisiko minusta hoitamaan suntion tehtävää? Ikääkin kun oli jo yli 7x7 ja vieläpä nainen. Näinhän oli joku jossain ajatellut.

Monella meistä ei ollut kokemusta suntion työstä lainkaan, olimme joutuneet niin sanotusti kylmiltään hoitamaan tehtävää. Tehtävää joka pitää niin paljon sisällään.

Oppisopimuskoulutus on hyvä asia, moni meistä tuskin olisi lähtenyt opiskelemaan täysipäiväisesti jo taloudellisuudesta johtuen. Opiskelu työn ohessa oli raskasta, mutta samalla niin paljon antavaa. Siihen mahtui niin monta mukavaa

hetkeä mutta myös hyvin paljon hikipisaroita ja jopa tuskan kyyneleitä. Koulutus antoi vankan perustietouden asioista, (humpanjuoni selvisi) niin kuin eräs toveri asian ilmoitti. Saimme varmuutta tehdä rohkeasti tätä arvokasta ja arvostamaamme työtä. Voitimme itsemme. Tutkinto todistus on siitä meillä merkinä, me teimme sen.

Mutta, me saimme paljon muutakin. Olimme vieraita kohdatesamme ensikertaa, mutta tämä porukka tutustui toisiinsa nopeasti ja tuli ystävyys joka kestää, näin toivon läpi elämämme. Opiskelumme vaati myös perheiltämme paljon. Ilman heidän kannustustaan ja tukeaan ei sitä olisi jaksanutkaan, siitä heille suuret kiitokset.

Leila Arjasalo

Suntion ammattitutkinnon ovat suorittaneet
5.12.2002
Sisälähetysseuran opistossa
Pieksämäellä
seuraavat henkilöt:

Arjasalo Leila, Säskylä
Hautaniemi Toini Helena, Juankoski
Heiskanen Heikki Kalervo, Vieremä
Hietanen Janne Salomo, Kittilä
Hiltunen Hannu Juhani, Kuopio
Jauhiainen Jorma Tapani, Kuopio
Korkeamäki Arto Matti Sakari, Raahe
Kukkonen Leena Marjatta, Karttula
Laitinen Raimo Uolevi, Vesanto
Romppanen Esko Juhani, Tohmajärvi
Turunen Tuula Inkeri, Inari
Väisänen Juha-Pekka, Kuopio

Piirteitä Kirkonpalvelijain-yhdistyksen ja oman lehden syntyvaiheista

Vuonna 1934, marraskuun 11 päiväksi oli Suomen kirkonpalvelijoita kutsuttu ensimmäisille opintokursseille Helsingin keski-Helsingin seurakuntataloon Bulevardinkatu 16. Nämä ensimmäiset opintokurssit järjesti Suomen kirkon seurakuntatyön keskusliitto. Kutsua oli noudattanut suuren salin täytenen joukko. Kurssien isäntinä toimivat liiton puheenjohtaja tuomiorovasti A. V. Kuusisto ja sihteeri nyk. tuomiorovasti Lauri Halla. Kurssit olivat niin suuresti antavia, että useat siellä olleet muistelevat niitä suurella kiitollisuudella vielä vuosikymmenien perästä. Eikä ihme, olivathan ne lähes kaksi viikkoiset ja puhujina toimivat maamme etevimmät puhujat. Kurssit olivat myös siitä erikoiset, että niillä sai kirkonpalvelijat tavata toisensa yhteisen asian ääressä ja tutustua toisiinsa, sekä keskustella yhteisistä tehtävistä ja huolista. Allekirjoittanut ei voinut olla kurssilla, kotiseurakunnassa olleiden kirkkoherran vaalien jälkeen loppuun asti. Kuitenkin jäi niistä hyviä muistoja.

Näiden kurssien vaikutuksesta tapahtuneessa innostuksessa syntyi myös Suomen ev.lut. kirkonpalvelijainyhdistys. Yhdistyksemme kotipaikka oli siis Helsinki. Sieltä oli enimmät ensimmäisen johtokunnan jäsenet. Helsingissä oli yhdistyksemme kymmenvuotisjuhlamme 21 päivänä marraskuuta 1944. Johtokuntaan oli kuitenkin valittu vuosien kuluessa jäseniä maaseuduilta ja eri puolilta Suomea, jotka eivät ymmärtäneet ruotsin kieltä. Tästä johtuen helsinkiläiset toverimme katsoivat parhaaksi perustaa oman yhdistyksen. Vain pieni osa on tukenut 19-vuotiaasta äitiään. Myöhemmin on syntynyt myös Hautausmaiden hoitajat yhdistys, jonka jäsenistä kuitenkin suuri osa on pysynyt meidänkin

mukana ja yhteistyötä on molemmin puolin yritetty suunnitella. Tämä ei suinkaan ole paheksuttava ilmiö. Päinvastoin se osoittaa yhteistyön tarpeellisuutta ja tehtävää, kuten eräs maaherra puheessaan lausui »Ne yhdistyksistä elävät, joilla on tehtävää». Kun vielä useat kirkkomme johtajat ovat lausuneet ilonsa, että olemme järjestäytyneet ja yhdistyneet. Voimme tästä kaikesta iloita. Kun vielä saimme syntymään oman lehtemme, josta ei karsita pois mitään, joka on hyödyksi yhteiselle asiallemme ja johon saa jokainen kirkonpalvelija kirjoittaa sydämensä huolia, sekä toivomuksiaan. Voimme olla toivorikkaita tulevaisuudesta.

Oman lehtemme saaminen on ollut jo edellisen sihteerimme sydämellä ja on hän sitä useaan otteeseen maininnutkin. Kuitenkin on lehti pysynyt pilossa tähän asti, kun on tuntunut mahdottomalle julki tulemaan. Allekirjoittaneelle lehti asia virisi ollessani Kuopiossa kesällä v. 1949 vahtimestari A. Ruusunen luona. Veli Ruusunen sanoi, että eikös me saatais oma lehti, jossa saisimme vaihtaa ajatuksiamme. Tästä alkoi asia kyteä mielessäni ja esittelin sitä kahden piiriosaston kokouksissa. Molemmissa oli innostus suuri. Tarjottiin jo tilauksia, sekä keskusteltiin nimestä ym. Kun sitten esittelin lehti-asian johtokunnalle parikin kertaa, hylkäsi johtokunta asian kannattamattomana. Lehtiasia sattui kuitenkin tulemaan vuosikokouksen tietoon Hämeenlinnassa heinäkuun 9 päivänä v. 1953. Vuosikokous päätti, että on pantava toimeksi. Kutsuin sitten johtokunnan koolle Kouvolaan syyskuun 14 päiväksi, yhdessä lisäjäsenten kanssa, neuvottelemaan asian toimeenpanemisesta ja käytännöllisistä asioista. Tällöinkin johtokunnan enemmistö oli pessimistinen, ja hylkävällä kannalla lehden toimittamiseen nähden. Lisäjäsenet oli kuitenkin valoisemmalla mielellä ja velvollisuuden tuntoisia vuosikokouksen päätöksestä. Minkä vuoksi he eivät uskaltaneet hyljätä pyyntöä, ottas kantaakseen toimittajan ja toimitussihteerin raskaita tehtäviä, vaan suostuivat leh-

teä julkaisemaan. Niin tämä nyt tässä on. Monien huolien ja mietiskelyjen synnyttämä. Johtokunnan varovaisuus kyllä vapautti heidät niistä seuraamuksista, jos tämä kuolee synnyinsijolleen. Tämän vuoksi lasken puolestani lehtemme elämisen jokaisen kirkonpalvelijan sydämelle. Tuokeaa lehteänne, keräämällä sille tilauksia sekä kirkonpalvelijoita, että muiltakin, kuka vaan meidän asiaamme rakastaa. Onhan seurakunnissa, paitsi pappeja ja kantoreita, myös kirkkovaltuustojen, neuvostojen ym. jäseniä, joiden laulisi kiinnostuvan meidän asiaamme ja avustavan, sekä tilauksillaan, että kirjoituksillaan. Odotamme myös lehdelle kirjoituksia kirkonpalvelijoilta. Lähettäkää meille lukemista. Niitä mielellä julkaisetaan, sikäli kuin tilaa riittää. »Kirkonpalvelija»-lehti on syntynyt palvelemaan meitä, eikä vain meitä, vaan kirkkomme yhteistä asiaa. Kumpaa se saisi viedä meitä lähemmä Jumalaa. Lähemmä esimehiämme ja lähemmä toinen toisiamme, sekä varsinkin lähemmä niitä tehtäviä, joissa kukin palvelemme kirkkoamme. Tämä lehti ei saa olla mikään hyökkäys ase, jolla pyritään hajottamaan yhteistyötä esmiestemme ja seurakunnan jäsenten kanssa. Päinvastoin toivomme ja tahdomme, että oppisimme tämän avulla katsomaan itseemme ja näkemään omia puutteitamme, joissa tarvittaisiin korjausta. Tässä mielessä odotamme kirjoituksia lehteemme, sekä papeilta, että muilta, jotka meidän puutteitamme huomaavat ja niistä kärsivät, että he rakkaudessa niistä tässä lehdessä kirjoittaisivat. Tämä asia, joka on allekirjoittaneen sydäntä ilahduttanut, lehden syntymistä ajatellessa. Kirjoitetaan avoimesti asioista, jotka mieltämme painavat, mainitsematta tietysti nimiä, jolle huomautus on tarkoitettu, ettei katkeruuden juurta pääse syntymään. Toivoisin myös, että olisi kiitoksen aiheita. Niistäkin sopii tuoda mielipiteensä julki. Kaikki tapahtukoon rakkaudessa, sekä toivoen kirkkomme parasta.

J u h o R e m o n e n .

Suntion ammattitutkinto oppisopimus- koulutuksena – sen valot ja varjot

Koulutuksen rakenne

Suntion ammattitutkinto on nuori tutkinto. Tämä tutkinto suoritetaan näytöillä. Näyttötutkinnon perusteet valmistuivat 1.3. 2000.

Suntion ammattitutkintoon liittyvää valmistavaa koulutusta voidaan suorittaa oppisopimuskoulutuksena. Tässä koulutuksessa teorian osuus on 20 % ja työn kautta tapahtuvan oppimisen osuus on 80 %. Pääpaino oppimisessa on käytännön työn tehtävien kautta tapahtuvassa oppimisessä. Niinpä työpaikkakouluttajat ovat erittäin tärkeässä asemassa toimiessaan oppisopimusopiskelijan ohjaajana. Oppimisympäristönä on pääasiassa luterilaisen kirkon paikallisseurakunta.

Teoriaopetus voidaan toteuttaa monella eri tavalla. Yksi vaihtoehto on se, että teoriaopetus on viiden päivän mittainen 35 tunnin pituinen kokonaisuus. Näitä jaksoja voi olla oppisopimuskoulutuksen aikana 10 kappaletta eli yhteensä 50 päivää. Koko koulutus voi kestää noin 1,5 vuotta, jolloin teoriajaksot jakaantuvat kahdelle vuodelle. Tämän tarkoituksena on mahdollistaa se, että opiskelu voisi tapahtua hyvin pitkälle työn ohessa. Tällöin poisolot omasta työtehtävästä olisivat vuosi tasolla minimaaliset.

Suntion ammattitutkinto muodostuu kahdesta pakollisesta tutkinnon osasta ja yhdestä valinnaisesta tutkinnon osasta. Pakollisina osina ovat: **jumalanpalvelukset, kirkolliset toimitukset ja seurakunnan tilaisuudet sekä seurakunnan**

kiinteistöt ja viheralueet. Valinnaisina tutkinnon osina ovat: **hautausmaat ja kiinteistöt, ruokapalvelu ja viihtyisyys, yrittäjyys.** Näistä opiskelija valitsee yhden.

Teoriajaksojen välissä oppisopimusopiskelija menee omaan seurakuntaansa tekemään suntion työtä työpaikkaohjaansa ohjauksessa. Tällaisen työskentelyn kautta hän oppii työn kautta suntion ammattia ammatillaisen ohjauksessa (mestari-kisälli). Jokaisen tutkinnon osan opiskelun jälkeen opiskelija antaa näytön käytännön työn kautta omasta osaamisestaan. Kun kaikki kolme näyttöä on suoritettu hyväksytvästi, niin sen jälkeen opiskelija saa suntion ammattitutkinnon todistuksen, jonka suntion tutkinto-toimikunta myöntää.

Oppisopimuskoulutus edellyttää työsuhdetta. Toimijana tässä on paikallisseurakunta ja oppisopimus-toimisto, joka tekee sopimuksen koulutuksesta. Oppisopimustoimistot tekevät teoriaopetuksesta hankintasopimuksen jonkun ko. koulutusta antavan oppilaitoksen kanssa. Tällaista koulutusta antavat täällä hetkellä esim. Sisälähetysesseuran Oppilaitos(Pieksämäki), Jyväskylän Kristillinen Opisto, Turun Kristillinen Opisto ja Raudaskylän Kristillinen Opisto (Ylivieska).

Koulutuksen valot ja varjot

Työnantajan ja opiskelijan kannalta oppisopimuskoulutus on mielestäni erittäin hyvä vaihtoehto ja koulutusmuoto. Opiskelijan kannalta rasitteeksi tulee teoriapäivät ja niistä

aiheutuvat palkan menetykset. Tämä taloudellinen menetys saattaa rasittaa joitakin perheitä ja olla esteenä koulutukseen hakeutumiselle. Tässäkin olen nähnyt hyvin kirjavia vaihtoehtoja. Osa työnantajista on maksanut täyttä palkkaa teoriajaksoilta ja osa ei. Näin opiskelijat ovat tahtomattaan joutuneet eri arvoiseen asemaan.

Työnantajan kannalta katsottuna teoriajaksot ovat merkinneet sitä, että tuona aikana suntion tehtävät on pitänyt järjestää toisin eli mistä löytyy ko. jaksolle sopivat sijaiset. Tämä on saattanut hillitä työnantajia suhtautumasta koulutukseen hakeutumiseen kannustavasti ja myönteisesti. Jos asioita katsellaan hieman pitemmälle tulevaisuuteen, niin työnantajan etu seurakunnissa olisi ehdottomasti se, että kannataisi juuri nyt satsata työntekijöiden ammatillisen osaamisen tason nostamiseen kirkonpalvelijoiden keskuudessa ja tukea koulutukseen hakeutumista. Suuri joukko on jäämässä muutaman vuoden kuluttua eläkkeelle kirkonpalvelijoista. Voi olla, että paikallisseurakunta herää näissä asioissa liian myöhään ja huomaa, kuinka saattaa olla vaikeaa rekrytoida uusia työntekijöitä suntion tehtäviin, kun muut yhteiskunnalliset organisaatiot vievätkin päältä parhaat ja kyvykkäimmät. Onhan viime aikoina kovastikin yritetty ennusteilla viestittää, että maatumme uhkaa työvoimapula.

Teoriajaksojen aiheuttamiin taloudellisiin ongelmiin on varmasti löydettävissä erilaisia ratkaisuja. Jos lähtökohtana voitaisiin pitää sitä, että

oppisopimusopiskelija ei menettäisi palkkaa teoriajaksoilta, niin tämän olisi mahdollista esim. siten, että oppisopimusopiskelija käyttäisi vapaapäiviään, ylityövapaitaan tai kesälomapäiviä teoriaopintojen suorittamiseen. Toisaalta voidaanhan aina rasite laittaa puoliksi eli työnantaja maksaisi teoriajaksojen ajalta puolet palkallisena ja toinen puoli olisi palkatonta. Tämä palkallinen jakso voisi olla ns. koulutus sopimuksen mukainen jakso, mikä muuten-

kin olisi opiskelijalle seurakunnan työntekijänä varattu budjettiin kahden vuoden aikana. Uskon, että työnantajan myönteinen ja kannustava suhtautuminen työntekijän halukkuuteen nostaa ammatillista osaamista koulutuksen kautta koltuisi lopulta molempien osapuolten ja seurakuntalaisten eduksi ja siunaukseksi. Onhan oppisopimus aika samalla näytön paikka opiskelijalle vakuuttaa työnantaja siitä, että häneen sijoitettu "taloudellinen"

uhraus ei ole mennyt hukkaan ja että työnantaja on tehnyt viisaan päätöksen aikanaan sitoutuessaan kouluttamaan työntekijän sution ammattiin ja sen erilaisiin tehtäviin. Viisas työnantaja sijoittaa juuri nyt koulutukseen, mutta tyhmä valitsee toisin. Tulos näkyy aikanaan.

Keijo Toivanen

Suntiokoulutuksen
vastaava opettaja
Sisälähetysseuran Oppilaitos
Pieksämäki

Yhdistyksen uusi varapuheenjohtaja

Kun itte kysyy ja itte vastaa ei tuu mitään peräpuheita, sanoo vanha pohjalainen sananlasku ja päteehän se ainakin tähän itsensä haastatteluun.

Työni Kihniön seurakuntamestarina on hyvin vaihtelevaa niin ajan kuin paikankin suhteen. Vastuualueeseni kuuluvat seurakuntakeskus, kirkko, siunauskappeli ja kaksi pie-nehköä leirikeskusta. Eri alueista sution työt ovat niitä jotka selvimmin näkyvät seurakuntalaisille, kirkonpalvelija kun on mukana niin jumalanpalveluksissa kuin muissakin pyhiin toimituksiin liittyvissä tehtävissä nimensä mukaisesti palvele-massa muita toimituksen suorittajia ja seurakuntalaisia. Myönteisenä koen yhteydenpidon ja keskustelut seurakuntalaisten kannssa. Kii-tostakin työstä monesti saa esim: eräänä sunnuntaina kirkkovieras toi tullessaan kauniin ruusukimpun kii-toksena saamastaan palvelusta.

Aikanaan vaihtaessani liike-elämän palveluksesta seurakuntatyöhön pidin myös itsestään selvänä että siirryn kirkonalan ammattiliit-

toon. Samoin liityin oman yhdistyksen alaostotoimintaan. Kirkonpalvelijoiden hallituksen jäsenenä olen nyt toista kautta. Tämän vuoden ensimmäisessä hallituksen kokouksessa Maija-Liisa Jeskassen ilmoitettua syrjään siirtymisestään tulin valituksi hallituksen varapuheenjohtajaksi.

Nöyränä otan tehtävän vastaan tuntien, että haasteet ja saappaat ovat suuret. Kirkonpalvelijalle pidän tärkeänä itsensä kehittämisen ja oman työn arvostamisen ja sution ammattitunnosta esim: oppisopimuksella saatkin pätevyuden paremmaksi osaajaksi ja näin tietoisuus työsi merkityksestä lisääntyy ja sen mukana arvostus paranee.

Tätä kirjoittaessani ovat uudet palkkataulukot astuneet voimaan ja mielestäni me kirkonpalvelijat kokonaisuudessaan pärjäsimme viime kierroksella melko hyvin. Aika kuitenkin rientää ja vuoden kuluttua ovat jo uudet neuvottelut ajankoh-taisia ja toivonkin jäsenistöltä yhteydenottoja, jotta voimme kerätä eväitä seuraavaa kierrosta varten.

Toivon kaikille lehden lukijoille virkistävää kevättä ja alkavaa kesää. Lähtekää innolla mukaan oman ala-ostastonne toimintaan ja mahdollisimman monilukuisesti myös Tam-pereen kesäpäiville.

Yhteistyöterveisin
Kaarina Yli-Somero

Auta Irakin lapsia !

KIRKON ULKOMAANAPU

Irakin kriisin uhreja voi auttaa tekemällä lahjoituksen Kirkon Ulkomaanavun katastrofirahastoon.
Tilit: Nordea 157230-500504 ja Sampo 800018-223340. Viestikoh-taan merkitään "Irak". Lahjoituspu-helin: 0700-88300 (10,09 euroa / puhelu + pvm).

KIRKONPALVELIJAT RY:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT TAMPEREELLA 24.-25.6. 2003

TIISTAI 24.6.2003

- 7.30 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Tampereen yliopisto, Pääatalo
Kalevantie 4
- 9.00 Kesäpäivien avaus**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
* Ulla Paakkanen, alaos. puh.joht.
* Tampereen kaupunki
Matti "Asseri" Nyberg,
kaupunginvaltuutettu
* Seurakuntayhtymän ja
paikallisen srk:n tervehdys
tuomiorovasti Voitto Siilferhuth
- 10.15 Kirkon virka- ja työehtosopimusten
kehittyminen – kyselytunti**
– Yrittäjyys kirkon työssä ja tilastot
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Toiminnanjoht. Ritva Rasila
* Sopimusjoht. Risto Voipio
- 11.30 Lounas**
* Juvenes, Tampereen yliopiston ravintola
- 13.00 Asiaa kirkonpalveluskunnalle
Kirkon tutkimuskeskus (KTK)**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Kari Salonen, tutkija
- 14.15 Kahvit**
* Tampereen yliopisto, juhlasalin aula
- 14.30 Uusi Työturvallisuuslaki 1.1.-03**
– uudet termit
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Asiamies Antti Vuorela
- 16.00 Päivällinen**
* Juvenes, Tampereen yliopiston ravintola
- 17.30 Vuosikokous**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
- 19.30 Tutustuminen Tampereeseen**
* 4 eri kohdetta vaihtoehtoina
- Näsinneula
- Aitolahden kirkko
- Kaupunkijuna-ajelu
- Tampere-talo
- 21.00 Iltahetki**
* Tuomiokirkon kirkkosali
Tuomiokirkonkatu 3

KESKIVIikko 25.6.2003

- 8.30 Tampereen tuomiokirkon esittely**
* Suntio Hannu Johansson
- 9.00 Messu kirkossa**
* Saarnaa piispa Juha Pihkala
- 10.00 Valokuvaus**
- 11.00 Työterveysasiaa kirkonpalveluskunnalle
ja vinkkejä työpaikkajumpasta**
* Tampereen yliopisto, juhlasalin aula
* Pekka Tamminen, johtava työterveyslääkäri
* Pirjo Saviniemi, fysioterapeutti
- Työttömyysturvalaki 1.1.-03 tulleet
muutokset ym. tärkeät asiat**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* SVTL:n työttömyyskassan edustaja
- 12.00 Lounas**
* Juvenes, Tampereen yliopiston ravintola
- 13.00 Ikääntyvä kirkonpalveluskunta**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Kouluttaja Pirjo Ruokonen
- 15.00 Kesäpäivien päätös**
* Tampereen yliopisto, juhlasali
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
Yhdistyksen 70-vuotisjuhlavuonna
paikkana Hotelli Rantasipi Aulanko
29.-30.6.2004
* Hämeenlinnan juhlatuomiokunta
Osmo Nissi
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
- 15.30 Lähtökahvit**
* Tampereen yliopisto, juhlasalin aula

KIRKONPALVELIJAT RY:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT TAMPEREELLA 24.-25.6. 2003

ILMOITTAUTUMISLOMAKE

vaihtoehdot	€
1. kaksi yötä (tulo 23.6.2003), täysihoito, osallistumismaksu	236
2. yksi yö, täysihoito, osallistumismaksu	185
3. ruokailut, osallistumismaksu	101
4. lapset lisävuoteella / vrk (4-14 v.)	21
5. seurakunta maksaa osallistumiskulut	
6. osanottaja maksaa osallistumiskulut	

RENGASTA VAIHTOEHDOT !

Yöpyminen: Ramada Hotel, Yliopistonkatu 44, Tampere.

OSALLISTUJAN NIMI: _____

OSALLISTUJAN OSOITE: _____

OSALLISTUJAN PUH: _____

MAKSAJAN NIMI: _____

MAKSAJAN OSOITE: _____

Koulutuspäiville ilmoittautuneille lähetetään laskulomake osallistumismaksujen suorittamista varten. **Sitovat ilmoittautumiset pyydetään tekemään viimeistään 31.5.2003.** Lisätietoja saa sihteeri Kari Hartikaiselta, puh. (017) 281 1697, GSM 050 520 7003.

**Lomake palautetaan os. KIRKONPALVELIJAT RY, PL 421, 70101 KUOPIO
tai faxaa (017) 281 1697. E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi**

HUOM! Ota kopio lomakkeesta, niin lehtesi säilyy ehjänä !

TAI: Käy Kirkonpalvelijat ry:n kotisivulla www.kirkonpalvelijat.fi
tämä lomake löytyy myös sieltä ja voit lähettää sen sähköpostitse.

SUNTION AMMATTITUTKINTO oppisopimuskoulutuksella

- haku koulutukseen 28.4.03 mennessä
- näyttötutkintoon valmistava koulutus alkaa syksyllä 2003
- kesto n. 1½ - 2 vuotta henkilökohtaisen opiskeluohjelman mukaisesti
- oppisopimus edellyttää työsuhdetta (erilaisissa kirkon palveluskunnan tehtävissä)
- kaikki oppisopimukseen liittyvät neuvottelut ja sopimuksen solmiminen hoidetaan suoraan Seurakuntaopiston kanssa

Ota yhteyttä ja kysy lisää:

Sauli Rautiainen, puh. (09) 2719 948 tai 040 779 3141,
Pirkko Jääskeläinen, puh.(09) 2719 805 tai 040 5370 702.

Esitteet ja hakulomakkeet: Tuija Kantanen, puh. (09) 2719 623

Seurakuntaopisto
Järvenpääntie 640
04400 Järvenpää
Puh. (09) 271 961
www.srk-opisto.fi

Kyllä ennen oli helppoa

Kun elämänpolku on kiertänyt 50 yksikön kääntöpaalun, alkaa yhä useammin ajatusten kohde olla menneisyydessä ja nimenomaan siten, **että kyllä ennen oli helppoa**.

Ei ollut

stressiä, traumaa, väärinymmärrettyjä lapsia, ei nuorisrikollisuutta, sivareita, luonnonsuojelijoita, rötösherroja, kasinopelureita, rattijuoppoja, juppeja, juntteja.

Oli vain

kunnon ihmisiä, hamppareita, omenavarkaita ja pontikankeittäjiä.

Ei ollut

lapsilisiä, kansaneläkkeitä, tukiaisia, asumislisiä, tukilisan lisäosia.

Oli vain

oma apu, naapurisopu, syytinki ja vaivaistalo.

Ei ollut

hiustenhoitoaineita, shampoota, geeliä deodoranttia, antiperspiranttia, silmänympäryvoidetta, pikkuhousunsuojia eikä emboa.

Oli vain

sauna, mäntysuopa, pihahyyskä ja Maaseudun tulevaisuus.

Ei ollut

pakastinta, jääkaapia, sähkövatkainta, yleiskonetta, mikroa, grilliä, leipäkonetta.

Oli vain

kaappi, komero, uuni, hella, puumäntä ja koivunvarpuvispilä ja äidin jauhopeukalo.

Ei ollut

TV:tä, stereoa, videoita, nintendoa, ei edes kännyköitä.

Oli vain

putkiradio, juoruämmät, kyläpelimanni, soittokunta, nuorisoseuran sekakuoro ja näytelmäpiiri, urheiluseura ja kyläkirjasto.

Ei ollut

sukkahousuja, bikineitä, tangoja,

tekokuituja, superlonpatjaa, vesisänkyä.

Oli vain

pässinpötkimät, kraappahousut, laamapaita, flanellipaita, päästä vedettäviä tai sivusta lykättäviä ja siellä olkipatja.

Ei ollut

kuntasuunnittelua, seutukaavaa, rantakaavaa, rakennuskaavaa.

Tehtiin vain niin kuin hyvä on.

Ei ollut

peruskoulu, keskiasteen koulutus, tuntikehysjärjestelmää, koulukuraattoria, opintoohjaajaa eikä virikkeellisen päivähoiton ohjaajaa.

Oli vain

kunnioitettu kansakoulunopettaja, kansakoulu, rippikoulu ja maailman koulu. Joillekin hyväosaisille keski-koulu.

Ei ollut

A-klinikkaa, mielenterveystoimistoa, päihdehuoltoa, alkoholin väärinkäyttöä, huumekoiria, työrajoitteisia.

Oli vain

juoppoja, tuurijuoppoja, kylähulluja, hullujenhuoneelle vietyjä ja laiskoja sanottiin laiskoiksi.

Ei ollut

avoliittoja, homoja, lesboja.

Oli vain

rakkausavioliittoja, pakkoavioliittoja, susipareja, äpärälapsia. Liaksi muita poikkeavat pantiin sakilla järjestykseen.

Ei ollut

verisuonitauteja, tukielinsairauksia, psykosomaattisia oireyhtymiä, dementiaa, ei laktoosi-intoleranssia.

Oli vain

kunnanlääkäri, terveystoimisto tai joku muu sairasta auttava ihminen. Ei jääty kitumaan, kuultiin pois tapaturmaisesti, maha-, rinta-, päätautiin tai vanhuuteen.

Ei ollut

syntyvyyden säännöstelyä, pilleriä, kierukkaa, kondomia, sterilointia, synnytyslaitosta, miehiä synnyttämässä.

Naiset huolehtivat hankalat hommat. lapset olivat vahinkoja, joita sanottiin Herran lahjoiksi. Niitä tuli vuosi ja lapsi, parhaana kaksi.

Ei ollut

murkkuiäkää, murkkuiän ongelmia, ei omituisesti käyttäytyviä ja pukeutuvia nuoria.

Jos ei osannut käytyä kunnolla, annettiin selkään, kunnes ongelmat katosivat.

Ei ollut

ATK:tä, ETA:aa ja NMI:tä, HIV:tä, MTV:tä.

Oli vain

YYA, AIV, UKK, OTK, SSP, CCCP, DDR, SKP, SKDL, DDT.

Kaikki loppuneet omaan mahdollisuusmuuteensa.

Oltiin rehellisiä, esivaltaa kunnioittavia, ahkeria, rauhallisia, isänmaallisia, sopeutuvia, sisukkaita ja nöyriä.

Oltiin onnellisia.

Poika kävelee isänsä kanssa kirkosta ja kysyy: - Isä, onko totta, että jossain on niin paljon kurjuutta, ettei lapsilla ole vaatteita?

- Niinhän se on, koska pappi-kin sanoi saarnassaan niin.

- No, mitä lapsia sitten hyödyttää se housunnappi, jonka sinä laitoit kolehtihaaviin?

Uusi työturvallisuuslaki 1.1.2003

Varsinais-Suomen alaosaston toimikunnan opintopäivä pidettiin 4.2.2003 Turun ja Porin työsuojelupiirin tiloissa Turun poliisin virastotalossa. Keskustelua käytiin uuden työturvallisuuslain merkityksestä seurakunnissa 1.1.2003 tulleen lain pohjalta. 3 vuoden aikana tehdään tarkistuksia seurakunnissa.

Lain tarkoitus ja soveltamisala

Uuden lain 1 §:ssä on säännös lain tarkoituksesta. Sen mukaan lain tarkoituksena on työntekijöiden työkyvyn turvaamiseksi ja ylläpitämiseksi parantaa työympäristöä ja työolosuhteita sekä ennalta ehkäistä ja torjua tapaturmia, ammattitautia ja muita työstä johtuvia terveyden haittoja. Laissa tarkoitetaan terveydellä sekä fyysisistä että henkistä terveyttä.

Lakia sovelletaan pääsääntöisesti toisen palveluksessa, työ-, virka- ja muussa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa tehtävään työhön. Lisäksi lakia sovelletaan 4 §:ssä lueteltuihin muihin työn tekemisen tilanteisiin sekä 7 §:ssä lueteltuihin sellaisiin toimijoihin, jotka eivät ole työnantajan asemassa. Lakia sovelletaan tietyn rajoituksen muutamana pykälän osalta myös koti- ja etätööhön. Uutena käsitteenä lain piiriin tulee lisäksi vapaaehtoistyönä tehty työ. Lain soveltamisala vastaa pääosin vanhan lain soveltamisalaa.

Kuvassa ylärivissä vas. Kalevi Torikka; Nousiaisten srk-mestari, Arto Kotijärvi; Kustavin srk-mestari, Ilkka Puonti; Velkuan suntio, Kari Hokkanen; Turun ja Porin työsuojelupiirin tarkastaja. Alarivissä Päivi Kylä-Heiko; Laitilan srk-emäntä, Taito Aho; Ruskon srk-mestari, Pentti Perttula; Taivassalon srk-mestari, Markku Sipilä; Turun ja Porin työsuojelupiirin tarkastaja, sosiaalineuvos.

POHJOIS-SAVON ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS pidetään tiistaina 6.5. 2003. Kokoonnutuminen Kuopion tuomiokirkkoon klo 9.00. Tutustuminen uusittuun tuomiokapituliin. Vuosikokous keskussrk-talolla. Ilmoittautuminen Kari Hartikainen 050 520 7003. Tarjoilu, tervetuloa!

Toimikunta

ETELÄ-SAVON ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS pidetään tiistaina 20.5. 2003 klo 10.00 Kirkon srk-talolla os. Ota-vankatu 9, Mikkeli. Kokouksen jälkeen lounas Teatteriravintolassa, alaosasto tarjoaa. Tervetuloa.

Toimikunta

KANTA-HÄMEEN ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS tiistaina 29.4. 2003 klo 18.00 Sipusaaren srk-koti, Sipusaarentie 33, Riihimäki. Paikalla KP ry:n hallituksen jäsen Jouni Honkanen. Tarjoilu. Tervetuloa.

Toimikunta

ETELÄ-KARJALAN ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS pidetään maanantaina 28.4.2003 klo 18.00 Tuosan srk-kodilla Vehkakaipaleentie 520, Lappeenranta. Tervetuloa.

Toimikunta

KESKI-SUOMEN ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS maanantaina 28.4. 2003 klo 13.00 Tikkakosken kirkon pappilassa, Kirkkokatu 16, Tikkakoski. Tervetuloa.

Toimikunta

PIRKANMAAN ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS ja VIRKISTYSILTA pidetään ke 23.4.2003 klo 18.00 Ikaalisten seurakunnan leirikeskuksesta, Koivikossa. Matti Löppönen kertoo uusista sopimuksesta ja muista ajankohtaisista asioista. Ajo-ohje: noin 0,6 km Ikaalisten kylpylän tienhaarasta Vaasan päin, Kartun tienhaarasta oikealla noin 1 km, siitä opastus. Tiedustelut ja ilm. iltapalan vuoksi 044 744 0049. Pyyhkeet mukaan. Tervetuloa.

Toimikunta

VARSINAIS-SUOMEN ALAOSASTON

VIOSIKOKOUS keskiviikkona 23.4. 2003 klo 18.00 Ruskon kirkossa. Hyvät kahvit luvassa. Paikalla KP ry:n hallituksen jäsen. Tervetuloa.

Toimikunta

Kuopion hiippakunnan hiippakunnalliset kirkonpalvelijoiden koulutus- ja neuvottelupäivät

pidetään Joensuun seurakuntien kursikeskuksesta Vaiviossa Liperissä 7.-8.10.2003.

Päivien tarkempi ohjelma on lähetetty seurakuntien kirkkoherranvirastoille. Ilmoittautuminen 5.9.2003 mennessä Osmo Karppiselle p. (017) 288 8400 tai osmo.karppinen@evl.fi

Pääsiäispäivän rukous

Ole ylistetty Isä, Poika ja Pyhä Henki! Kuoleman valta on voitettu, pimeyden kahleet on murskattu. Valo säteilee hautaholveihin, Kristus on ylösnoussut! Herra, kuoleman voittaja, anna pääsiäisriemun levitä yli maanpiirin, anna kaikkien kansojen tietää, että toivo on, rakkaus on, ylösnousemus on. Tee meistä sinun ylösnousemuksesi todistajia siellä missä kuljemmekin.

Kirkonpalvelija

N:o 1/2003
50. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh./Fax: **(017) 281 1697**, GSM **050 520 7003**
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Pankit: Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706

Paino: Kuopion Painotuote Oy, Vuorikatu 42, 70100 Kuopio.
E-mail: kuopion.painotuote@co.inet.fi

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Seuraava lehti ilmestyy kesäkuussa 2003.

ISSN 0 355-8258